

«زمین سوخته» نخستین رمان جنگی

وقتی سخن از رمان‌های دفاع مقدس به میان می‌آید، نامی جز «زمین سوخته»، اثر ماندگار احمد محمود، به عنوان اولین رمان جنگی ایرانی به ذهن خطور نمی‌کند. این اثر که یکی از پرفروش‌ترین آثار حوزه دفاع مقدس در دهه ۶۰ تا دهه ۷۰ به شمار می‌آید، داستانی درباره سه ماه نخست تجاوز رژیم بعث به خاک ایران و مقاومت جانانه مردم را روایت می‌کند.

این رمان حاصل تجربه زیسته احمد محمود از دوران جنگ است و او درباره چگونگی شکل‌گیری اثر گفته است: «وقتی خبر کشته شدن برادرم را در جنگ شنیدم، از تهران راه افتادم رفتم جنوب. رفتم سوسنگرد، رفتم هویزه. تمام این مناطق را رفتم. تقریباً نزدیک جبهه بودم. وقتی برگشتم، واقعاً دلم تلنبار شده بود. دیدم چه مصیبتی را تحمل می‌کنم. اما مردم چه آرام‌اند. چون تا تهران موشک نخورد، جنگ را حس نکرد. دلم می‌خواست لااقل مردم مناطق دیگر هم بفهمند که چه اتفاقی افتاده است. همین فکر وادارم کرد که «زمین سوخته» را بنویسم.»

«زمین سوخته» دارای داستانی ساده و خطی است که با ظرافت به رشته تحریر درآمده و با زاویه دید درونی و به شیوه راوی قهرمان پیش می‌رود.

این کتاب به دلیل آنکه توسط یک نویسنده متعلق به جریان روشنفکری به نگارش درآمده بود سال‌ها نادیده گرفته شد، تا اینکه بعدها نویسندگانی چون احمد دهقان، از آن یاد و جوایز ادبی خود را به این اثر تقدیم کردند.